

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 122)

z dnia 21 lipca 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 122)

21 lipca 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz poseł **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 192 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie wsparcia byłych działaczy opozycji antykomunistycznej;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 199 w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 232 w sprawie świadczeń przysługujących osobom niepełnosprawnym uprawnionym do alimentów;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 244 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany uregulowań dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych;
- rozpatrzenie odpowiedzi na dezyderat nr 250 skierowany do wiceprezesa Rady Ministrów, przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych w odniesieniu do niektórych organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2004 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2257 ze zm.) w zakresie zwolnienia od kosztów sądowych osób dochodzących roszczeń w sprawach dotyczących zdarzeń medycznych (BKSP-144-IX-600/22);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 r. poz. 699 ze zm.) w zakresie zakazu unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, w którym zostały wytworzone (BKSP-144-IX-598/22);

- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 15 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2069 ze zm.) w zakresie umożliwienia diagnostom laboratoryjnym zajmowania stanowiska przewodniczącego zespołu kontroli zakażeń szpitalnych (BKSP-144-IX-599/22);
- rozpatrzenie projektów dezyderatów:
  - w sprawie przeciwdziałania wykorzystywaniu cudzej tożsamości do wyłudzenia środków finansowych;
  - w sprawie możliwości wprowadzenia obowiązku nagrywania i publikowania posiedzeń komisji rady gminy w Biuletynie Informacji Publicznej lub na stronie internetowej gminy;
  - w sprawie zabezpieczenia interesu obywateli mieszkających w zasobach spółdzielni mieszkaniowych w stanie upadłości;
  - w sprawie opodatkowania osób pobierających rentę z tytułu niezdolności do pracy;
  - w sprawie możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
  - w sprawie możliwości wprowadzenia świadczenia pieniężnego dla małżeństw z długoletnim stażem;
  - w sprawie zmiany art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego;
- rozpatrzenie projektu opinii w sprawie zmiany art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska.

W posiedzeniu udział wzięli: **Robert Chciuk** dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Konrad Miłoszewski** dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych i **Olgiert Podgórski** dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Katarzyna Przewalska** dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Renata Leoniak** zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego i **Edyta Muszyńska** zastępca dyrektora Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Łukasz Marcisz** zastępca dyrektora Departamentu Społeczeństwa Obywatelskiego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, **Anna Baumann-Popczyk** dyrektor Departamentu Przeciwepidemicznego i Ochrony Sanitarnej Granic i **Maciej Ratajczak** zastępca dyrektora Departamentu Higieny Środowiska Głównego Inspektoratu Sanitarnego wraz ze współpracownikami, **insp. Robert Koźlak** zastępca dyrektora Biura Ruchu Drogowego i **kom. Judyta Prokopowicz** zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 122. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, że posiadamy kworum wymagane regulaminem do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

Porządek tego posiedzenia, zawierający dziesięć punktów, w tym rozpatrzenie odpowiedzi, rozpatrzenie petycji, uchwalenie dezyderatów i przyjęcie projektu opinii został paniom i panom posłom przekazany. Czy do porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę.

Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek posiedzenia. Przystępujemy do jego realizacji.

Bardzo proszę przedstawiciela ministra rodziny i polityki społecznej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 192 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie wsparcia byłych działaczy opozycji antykomunistycznej. Kto z państwa? Proszę.

Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Konrad Miłoszewski:

Dziękuję, panie przewodniczący. Konrad Miłoszewski, dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w imieniu ministra rodziny i polityki społecznej mam zaszczyt pokrótce przedstawić odpowiedź na dezyderat nr 192 Komisji do Spraw Petycji w sprawie wsparcia byłych działaczy opozycji antykomunistycznej, który został uchwalony 25 stycznia. Na wstępie chcielibyśmy pokrótce przedstawić katalog uprawnień, który jest dedykowany działaczom opozycji antykomunistycznej. Ten katalog wynika bezpośrednio z przepisów ustawy z 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych. Pierwszym z tych uprawnień jest prawo do świadczenia pieniężnego, które obecnie wynosi 492 zł 74 gr. Kolejnym świadczeniem jest prawo do świadczenia wyrównawczego, przysługuje ono tym, którzy pobierają emeryturę lub rentę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy, albo rentę rodzinną. Chodzi tutaj o to, że osobie, która pobiera emeryturę lub rentę w kwocie niższej niż 2676 zł 88 gr przysługuje jej wyrównanie, które stanowi różnicę pomiędzy kwotą tego świadczenia a kwotą emerytury lub renty pobieranej przez osobę uprawnioną.

Jeżeli mówimy o decyzjach w sprawie świadczeń wyrównawczych, to są one wydawane na podstawie wniosku osoby zainteresowanej. Świadczenia te zostają wypłacone przez organy wypłacające emeryturę lub rentę, czyli odpowiednio może być to Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Jeżeli mówimy o wypłacie takiego świadczenia wyrównawczego, to ono następuje wraz z wypłatą emerytury lub renty.

Kolejnym uprawnieniem, które zostało przyznane działaczom opozycji antykomunistycznej oraz osobom represjonowanym z powodów politycznych, jest prawo do pomocy pieniężnej jednorazowej, które może być przyznawane nie częściej niż dwa razy w roku kalendarzowym lub okresowo. W przypadku osoby samotnie gospodarującej, która występuje o przyznanie pomocy pieniężnej jednorazowej, jest ustanowiony próg dochodowy nieprzekraczający kwoty odpowiadającej 290% najniższej emerytury, czyli obecnie jest to kwota 3881 zł 47 gr. Gdy mówimy o osobie będącej w rodzinie, występującej o przyznanie takiej jednorazowej pomocy pieniężnej, to jest ustanowiony próg dochodowy, który nie przekracza kwoty odpowiadającej 220% najniższej emerytury, czyli obecnie jest to kwota 2944 zł 56 gr. W odniesieniu do osoby całkowicie niezdolnej do pracy i do samodzielnej egzystencji, niezależnie od tego, czy ta osoba jest samotnie gospodarująca, czy jest osobą w rodzinie, to jest ustanowiony próg dochodowy, który nie przekracza kwoty odpowiadającej 350% najniższej emerytury, obecnie jest to kwota 4684 zł 54 gr. W przypadku przyznawania pomocy pieniężnej okresowej, to w odniesieniu do osoby samotnie gospodarującej mamy próg dochodowy nieprzekraczający kwoty odpowiadającej 220% najniższej emerytury, czyli 2944 zł 56 gr. W odniesieniu do pomocy pieniężnej jednorazowej – to taka pomoc jest przyznawana do wysokości 150% najniższej emerytury, czyli łącznie obecnie jest to kwota 2007 zł 66 gr. Jeżeli mówimy o pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów zakupu wyrobów medycznych, to ta pomoc jest przyznawana do wysokości 350% najniższej emerytury, czyli do kwoty 4684 zł 54 gr.

Z kolei mamy też kolejne świadczenie, które jest przyznawane na dostosowanie pomieszczeń mieszkalnych, do wysokości 450% najniższej emerytury, czyli kwota obecnie wynosi 6022 zł 98 gr. Taka pomoc jest przyznawana w drodze decyzji szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych i jest przyznawana na wniosek. W przypadku pomocy pieniężnej okresowej, to ona przyznawana jest do 100% najniższej emerytury, obecnie to 1338 zł 44 gr. Pomoc okresowa jest przyznawana na czas do 6 miesięcy i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

Kolejnym uprawnieniem, które przysługuje działaczom opozycji antykomunistycznej oraz osobom represjonowanym z powodów politycznych, którzy pozostają w zatrudnieniu, jest prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze pięciu dni roboczych w roku kalendarzowym.

Jeszcze jednym uprawnieniem dedykowanym tym osobom jest prawo do wnoszenia opłat za pobyt w domach pomocy społecznej na takich samych zasadach, jakie przysługują kombatantom, weteranom walk o niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej.

Następną kompetencją, która została przyznana tej grupie działaczy opozycji antykomunistycznej, jest prawo do ulgi taryfowej w wysokości 50% przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej, a w wysokości 51% na przejazdy w komunikacji krajowej środkami publicznego transportu zbiorowego.

Przechodząc do kolejnego zagadnienia, to warto wspomnieć, że na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres składkowy, który jest brany pod uwagę przy ustalaniu prawa i wysokości świadczeń z powszechnego systemu emerytalno-rentowego, jest także uznawany: okres osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1955 r. za działalność polityczną, świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r., niewykonywania pracy przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych, pozbawienia możliwości wykonywania swojego zawodu przed dniem 31 lipca 1990 r. na skutek represji politycznych, internowania na podstawie art. 42 dekretu z 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym. Takie uznanie tych okresów za okresy składkowe umożliwia uwzględnienie tych okresów niezależnie od długości ich trwania przy ustalaniu uprawnień do świadczeń emerytalno-rentowych i obliczaniu ich wysokości. Przy czym należy tu podkreślić, że zgodnie z przyjętą zasadą okres osadzenia uwzględnia się w wymiarze podwójnym.

Warto także nadmienić, że na podstawie ustawy z 30 marca ubiegłego roku o zmianie ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej tym działaczom oraz osobom represjonowanym z powodów politycznych przyznano prawo do ustalenia kapitału początkowego przy zastosowaniu kwoty przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do okresu, w którym ubezpieczony doświadczył określonych represji.

Kolejnym, już chronologicznie można rzec, uprawnieniem dedykowanym dla działaczy opozycji antykomunistycznej jest uprawnienie, które wynika z ustawy z grudnia ubiegłego roku, o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych. Uprawnienie to sprowadza się do wypłaty jednorazowego świadczenia pieniężnego w wysokości 3 tys. zł. Świadczenie było wypłacone przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na wnioski i było wypłacone w terminie do 31 marca tego roku.

Natomiast w odniesieniu do postulatów, które zostały wskazane w petycji, a znalazły swoje odzwierciedlenie w dezyderacie, warto tutaj wspomnieć, że minister rodziny i polityki społecznej zasięgnął opinii resortów właściwych w obu tych kwestiach. Ponieważ kwestie, które zostały poruszone w petycji, dotyczyły ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a także ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, odpowiednio w swoich kompetencjach wypowiedzieli się minister finansów oraz minister zdrowia.

W przypadku stanowiska ministra zdrowia pozwolę sobie zacytować w skrócie jego argumentację: „Zgodnie z art. 65 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowane ze środków publicznych ubezpieczenie zdrowotne jest oparte w szczególności na zasadach równego traktowania oraz solidarności społecznej” i dalej „zapewnienia ubezpieczonemu równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej i wyboru świadczeniodawców spośród tych świadczeniodawców, którzy zawarli umowę z Narodowym Funduszem Zdrowia. Proponowana zmiana ustawy zakłada likwidację składki dla określonej grupy osób, co jest sprzeczne z zasadą równego traktowania. Należy zauważyć, iż ubezpieczenie zdrowotne oparte jest w szczególności na zasadach solidarności społecznej, równego traktowania oraz zapewnienia równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej. Mechanizm oparty na zasadzie solidarności społecznej i równym dostępie do świadczeń

wyraża się zarówno w jednakowej stawce składki zdrowotnej dla większości ubezpieczonych – obecnie wynosi ona 9% podstawy wymiaru składki – jak również w zasadzie, że każdorazowe powstanie tytułu do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego niesie za sobą obowiązek odprowadzenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, czyli podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi każdy osiągnięty przychód. Wyraża się w tym zasada solidaryzmu. Proponowana zmiana spowodowałaby również zmniejszenie przychodów Narodowego Funduszu Zdrowia. W związku z powyższym Ministerstwo Zdrowia negatywnie opiniuje przedstawioną propozycję zmiany ustawy”.

Minister zdrowia jeszcze wskazuje, że „na podstawie ustawy o świadczeniach zdrowotnych osoby represjonowane mają prawo do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej oraz z usług farmaceutycznych udzielanych w aptekach, a także do korzystania z ambulatoryjnych świadczeń specjalistycznych bez skierowania lekarza ubezpieczenia zdrowotnego”. Uprawnienia te obowiązują od sierpnia 2017 r. i są egzekwowane na podstawie legitymacji wydawanej przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Natomiast w odniesieniu do kolejnej kwestii, czyli dotyczącej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, minister finansów przedstawił, że na gruncie prawa podatkowego nie są prowadzone prace, których celem byłoby wprowadzenie dodatkowych rozwiązań dla działaczy opozycji komunistycznej lub osób represjonowanych z powodów politycznych poza tymi, którzy już istnieją. Na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wolne od podatku są bowiem świadczenia pieniężne oraz pomoc pieniężna przyznana na podstawie przepisów ustawy o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych, a także jednorazowe świadczenie pieniężne, o którym mowa w ustawie z grudnia ubiegłego roku o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych. W odniesieniu do pozostałych przychodów otrzymywanych przez działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osoby represjonowane z powodów politycznych mają zastosowanie ogólne zasady opodatkowania. Oznacza to, że działacze opozycji antykomunistycznej oraz osoby represjonowane mogą korzystać na takich samych zasadach jak pozostali podatnicy ze zwolnień przedmiotowych zawartych w ustawie o PIT, na przykład w kwestii zapomóg, odszkodowań czy dodatku pielęgnacyjnego. Na zasadach określonych w ustawie o podatku dochodowym mogą również stosować pozostałe preferencje podatkowe, czyli chociażby wspólne opodatkowanie dochodów małżonków, odliczanie darowizn czy wydatków poniesionych na cele rehabilitacyjne osoby z niepełnosprawnością. Natomiast przy obliczaniu podatku według skali mają prawo do kwoty wolnej od podatku w wysokości 30 tys. zł oraz do podwyższonego progu dochodów w wysokości 120 tys. zł.

W ocenie ministra finansów w tej sytuacji wprowadzenie jeszcze bardziej liberalnych zasad opodatkowania przychodów działaczy opozycji antykomunistycznej lub osób represjonowanych wydaje się nieuzasadnione, w szczególności w stosunku do pozostałych podatników, w tym emerytów lub pracowników, którzy byliby wyłączeni z ich stosowania mimo uzyskiwania przychodów z emerytury, pracy zawodowej na tym samym poziomie.

Szanowni państwo, przedstawiony katalog świadczeń, ulg i uprawnień dowodzi, że osoby, które działały na rzecz niepodległości i suwerenności państwa, są otoczone należną opieką i wsparciem, które gwarantuje godne warunki życia, opieki i bezpieczeństwa socjalnego. Takie jest stanowisko ministra rodziny i polityki społecznej.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze.

Szanowni państwo, petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o stanowisko pana posła.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, odpowiedź uważam za wyczerpującą i wskazującą, że są działania, które dotyczą opozycji antykomunistycz-

nej, służące temu, aby te osoby poczuły, że ich praca w tym okresie minionym przyczyniła się do powstania wolnego kraju, wolnej Polski.

Natomiast chciałem zwrócić uwagę na dwie kwestie, które wynikają jakby bardziej może z ducha tej petycji niż z samej litery. Otóż ci działacze są traktowani dosyć jednako, wszyscy w taki sam sposób. Natomiast zasługi, praca, a również krzywdy, których doznali i które skutkują również w obecnych czasach – to jest mniejsze dochody czy brak tych dochodów – mogą być satysfakcjonujące w stosunku pewnie do większości tych działaczy, natomiast niektórzy mogą czuć się pokrzywdzeni. I tu jest taka moja prośba, aby może zastanowić się w ministerstwie nad jakimiś działaniami, które pozwolą wyrównać te krzywdy tym osobom, które najbardziej ucierpiały, a to są z reguły osoby, które najwięcej pracowały, najwięcej działały i najwięcej poświęcały swojego czasu, swojego bezpieczeństwa, ale również rodziny. Jest to jedna kwestia.

Druga kwestia, która nie tylko z tej petycji się chyba przejawia, to jest kwestia, wydaje mi się, że niedostatecznego wsparcia w stosunku do organizacji, które skupiają te osoby. Tutaj też taka moja prośba, aby także zastanowić się w ministerstwie nad tą kwestią.

Co nie wyklucza faktu, że odpowiedź jest wyczerpująca i wystarczająca.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Czy pan dyrektor chciałby się odnieść do postulatów, uwag przedstawionych przez pana posła?

Dyrektor departamentu MRiPS Konrad Miłoszewski:

Szanowni panie przewodniczący, mogę tylko powiedzieć, że przekazemy te sygnały, które tutaj usłyszeliśmy, do naszego kierownictwa i pochylimy się nad tym tematem.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Jest rekomendacja, byśmy przyjęli odpowiedź ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 192 w sprawie wsparcia byłych działaczy opozycji antykomunistycznej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra spraw wewnętrznych i administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 199 w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe. Kto z państwa? Pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Leoniak:

Renata Leoniak, zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA.

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam zaszczyt przedstawić odpowiedź ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 199, tak jak powiedział pan przewodniczący, w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe.

Odnosząc się do pierwszej kwestii, która została podjęta w dezyderacie, czyli sposobu rejestrowania skarg na sposób przeprowadzania czynności służbowych przez policjantów w odniesieniu do identyfikacji funkcjonariuszy – realizacja tego postępowania skargowego w Policji następuje w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 8 stycznia 2022 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.

Na podstawie art. 254 k.p.a. skargi składane i przekazywane do Policji są rejestrowane w rejestrach skarg i wniosków w taki sposób, aby umożliwiały kontrolę przebiegu i terminy ich załatwienia. Skargi, które wpływają do Policji, są klasyfikowane według kategorii, która została państwu przedstawiona w załączniku do tego pisma. Załącznik zawiera dziesięć kategorii skarg, są to skargi na nieludzkie lub poniżające traktowanie,

naruszenie prawa do wolności, następnie czynności procesowo-administracyjne z ustawy o Policji i inne. Czwarta to jest załatwianie skarg. Piąta – zachowania korupcyjne. Szósta – skargi policjantów, pracowników i kandydatów. Siódma – niekulturalny stosunek do obywatela. Ósma to są wszystkie inne. Dziewiąta – postępowanie policjantów, pracowników poza służbą czy pracą. Dziesiąta – skargi, które nie dotyczą Policji.

Jak z tego katalogu wynika, nie zawiera on odrębnej kategorii, która uwzględniałaby wyłącznie skargi na niewylegitymowanie się policjanta. Jeżeli taki zarzut został stwierdzony, to po prostu w skardze na wykonanie czynności ta skarga została wniesiona, czyli jest to jakby połączone z daną interwencją czy działaniem policjanta, że w ramach tej czynności po prostu on się nie wylegitymował. W związku z tym Policja nie jest w stanie przedstawić statystyki, ile takich skarg mogło do Policji wpłynąć na tego rodzaju czynności niewylegitymowania się. Powiem tylko, że jeżeli chodzi o MSWiA, bo do nas też wpływają skargi na policjantów, nie odnotowaliśmy jak do tej pory takiej skargi, bo weryfikowaliśmy też w zakresie właśnie skarg, które wpływają do MSWiA.

Odnosząc się do kolejnej kwestii, czyli do jakiego organu wpływają skargi, jeżeli osoba, która domagała się od policjanta wylegitymowania, nie uzyskała żądanej informacji, to – jak wskazaliśmy w odpowiedzi pisemnej – właściwość organów do rozpatrywania skarg w Policji jest ustalana na podstawie art. 229 pkt 7 k.p.a., z uwzględnieniem oczywiście art. 6a ustawy o Policji. Jednocześnie zgodnie z art. 232 organ właściwy do rozpatrzenia skargi może ją przekazać do załatwienia organowi niższego stopnia, o ile nie zawiera ona zarzutów dotyczących działalności tego organu. Natomiast skargę na pracownika można przekazać do załatwienia również jego przełożonemu służbowemu z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia. O przekazaniu skargi jest obowiązek poinformowania skarżącego. Jeszcze raz chciałam podkreślić i zwrócić uwagę na § 11 rozporządzenia prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg, mówiący, że skarga, która dotyczy danej osoby, nie może zostać załatwiona przez tę samą osobę bądź osobę, która pozostaje w jakiegokolwiek nadrzędności służbowej wobec tej osoby.

Odnosząc się do kolejnej kwestii, czyli pytania, czy te kwestie, związane z jakąś ewentualną inicjatywą legislacyjną, były zgłaszane w zakresie uregulowania przepisów o obowiązku wylegitymowania się policjanta, jeżeli wykonuje czynności inne niż w zakresie ruchu drogowego, i czy z taką inicjatywą występował rzecznik – takie wystąpienie nie było kierowane ani do nas, ani do Policji.

Kończąc, jeżeli chodzi o ministerstwo i też zapewne Policję, podtrzymujemy nasze wcześniejsze stanowisko, że nie widzimy konieczności uregulowania podejmowania w tym zakresie inicjatywy legislacyjnej, żeby te przepisy doprecyzować. Obecne przepisy, które były już wcześniej omawiane, są optymalne, wystarczające i zapewniają możliwość identyfikacji policjanta. W przypadku, jeżeli są jakieś wątpliwości, tak jak wskazaliśmy, wszystkie te rzeczy są odnotowane w notatnikach policjantów.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor.

Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę o pani stanowisko.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, faktycznie Komisja otrzymała odpowiedź na wszystkie pytania, które były zawarte w dezyderacie, za co bardzo dziękuję. Oczywiście odpowiedź jest absolutnie wyczerpująca, więc będę rekomendować Komisji, by odpowiedź przyjąć.

Natomiast jedna refleksja, która jest chyba godna tego, żeby ją teraz wygłosić, jest taka, że gdyby prawo było faktycznie przestrzegane i dobrze realizowane, to nie trzeba byłoby go nowelizować. Czyli nie w zmianie prawa leży problem, tylko w tym, żeby to, co jest w tej chwili, precyzyjnie realizować.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji, by przyjąć odpowiedź ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 199 w sprawie identyfikacji funkcjonariuszy Policji wykonujących czynności służbowe, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękuję pani dyrektor.

Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra rodziny i polityki społecznej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 232 w sprawie świadczeń przysługujących osobom niepełnosprawnym uprawnionym do alimentów. Kto z państwa?

Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Olgierd Podgórski:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Olgierd Podgórski, Departament Polityki Rodzinnej Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej.

W odpowiedzi na dezyderat minister rodziny i polityki społecznej zwrócił uwagę na następujące kwestie, jeżeli chodzi o świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Świadczenia te przysługują osobom, których egzekucja zasądzonych alimentów jest bezskuteczna. Jednak należy mieć na uwadze, że państwo nie wchodzi, nie zastępuje dłużnika alimentacyjnego co do jego obowiązku uiszczania tych alimentów, a jedynie wspiera osoby, które znajdują się w najtrudniejszej sytuacji socjalnej. Dlatego też świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w oparciu o kryterium dochodowe. Jest to kryterium, które dzisiaj wynosi 900 zł na osobę w rodzinie. W ostatnich latach było ono dwukrotnie podwyższone. Wprowadzona również została zasada złotówka za złotówką, która powoduje, że osoba, która o niewielką kwotę przekracza kryterium dochodowe, może nadal pobierać świadczenie w nieco niższej wysokości.

Co najważniejsze, w zeszłym roku został wprowadzony stały mechanizm waloryzacji wysokości kryterium dochodowego. Pierwsza waloryzacja nastąpi w przyszłym roku o skumulowany wzrost minimalnego wynagrodzenia za pracę. Biorąc pod uwagę dzisiaj prognozowane wzrosty minimalnego wynagrodzenia za pracę, szacuje się, że to kryterium dochodowe ulegnie podwyższeniu o ponad 30%.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują w wysokości zasądzonych alimentów, natomiast nie więcej niż 500 zł miesięcznie. Odnosząc się do kwestii ewentualnego podwyższania tej maksymalnej kwoty świadczeń z funduszu alimentacyjnego, należy zauważyć, że dzisiaj średnie pobierane świadczenie z funduszu alimentacyjnego wynosi 415 zł i na przestrzeni od 2016 r. ta średnia wzrosła raptem o 25 zł. Przypomnę, 415 zł mamy dzisiaj, maksymalne świadczenie, jakie może być wypłacone, to jest kwota 500 zł, więc biorąc pod uwagę w szczególności bardzo niewielką dynamikę wzrostu, to jeszcze jest daleko do tej maksymalnej kwoty. Oczywiście biorąc pod uwagę – jeszcze raz zwracam uwagę – średnie wypłacane świadczenie z funduszu alimentacyjnego.

Jeżeli chodzi o rentę socjalną, to należy zauważyć, że w ostatnich latach nastąpiły bardzo duże zmiany, jeżeli chodzi o wysokość i o zasady przyznawania renty socjalnej. Jest ona oczywiście przyznawana osobom pełnoletnim, które są całkowicie niezdolne do pracy, a ta niezdolność powstała do 18. roku życia bądź do 25., jeżeli osoby uczyły się, bądź jeszcze później, jeżeli było to podczas studiów doktoranckich czy innego rodzaju nauki. Jak mówię, ta renta w ostatnich latach uległa istotnemu podwyższeniu. Po pierwsze, zgodnie z ustawą z 2018 r. wysokość renty socjalnej to kwota 100% najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Do tego czasu ta renta była na poziomie 84%. Po drugie, renta oczywiście podlega takim samym mechanizmom waloryzacji jak emerytury i renty oraz, co też istotne, renciści socjalni są uprawnieni zarówno do trzynastej jak i do tzw. czternastej emerytury. Biorąc pod uwagę te wszystkie okoliczności stanowisko ministra rodziny i polityki społecznej jest takie, że nie planuje prowadzenia innych prac zmierzających do zmiany zasad przyznawania renty socjalnej czy świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi.

Referowałem petycję. Istota problemu polega oczywiście wciąż na niewystarczających środkach, zwłaszcza dla osób ze znacznym stopniem niesamodzielności. Autor postuluje zmiany, które by tę sytuację mogły poprawić. Myślę, że to jest też ciągły proces i tak jak obserwujemy też w ostatnich latach, jest to proces, który ma poszerzać to wsparcie, zwiększać. Aczkolwiek myślę, że w czasach tak bardzo nasilonej inflacji wszystkie dodatkowe kwoty są po prostu w mig zżerane przez inflację. Na tym polega problem.

Problem jest też ciągle w tym braku tego nowego systemu orzecznictwa, który powoduje, że ciągle uciekamy od wyodrębnienia tej grupy, która wymagałaby szczególnego wsparcia. Jak bardzo jest to uciekanie od problemu, to chyba najdobitniej świadczy sprawa wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z października 2014 r. Ciągłe słyszymy argument o braku nowego systemu orzekania i ciągle słyszymy, że ten nowy system orzekania wkrótce się pojawi, ale się nie pojawił mimo upływu ośmiu lat.

Szanowni państwo, w tej sytuacji, tak jak też rekomenduje nasz stały doradca pan Krzysztof Pater, ta odpowiedź jest oczywiście bardzo szczegółowa i przedstawia wszystkie elementy wsparcia. Jednocześnie jasno deklaruje, że ministerstwo nie przewiduje tu zmian, które by miały realizować intencje petycji, czyli nieograniczanie tych świadczeń z funduszu alimentacyjnego osobom pobierającym różne inne świadczenia. W tej sytuacji rekomenduję przyjęcie odpowiedzi.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji, by przyjąć odpowiedź ministra rodziny i polityki społecznej na dezyderat nr 232 w sprawie świadczeń przysługujących osobom niepełnosprawnym uprawnionym do alimentów, są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła odpowiedź.

W kolejnym punkcie proszę przedstawiciela ministra finansów o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 244 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany uregulowań dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Kto z państwa? Pani, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów Katarzyna Przewalska:

Dzień dobry. Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. W zakresie...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Prosimy o przedstawienie się.

Dyrektor departamentu MF Katarzyna Przewalska:

Katarzyna Przewalska, dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów.

Jeżeli chodzi o petycję, to skonsultowaliśmy ją i odpowiedź do państwa z Ministerstwem Zdrowia w zakresie pkt 3, z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie pkt 4 i w zakresie pkt 5 z Ministerstwem Klimatu i Środowiska. Odnosząc się po kolei do poszczególnych punktów, chciałabym podkreślić, jeżeli chodzi o pkt 3, czyli stworzenie regulacji prawnych obligujących ubezpieczyciela do pokrycia OC z OC sprawcy wszelkich świadczeń zdrowotnych udzielanych wszystkim uczestnikom zaistniałego zdarzenia drogowego aż do momentu pełnego wyzdrowienia, pojawiło się bardzo dużo wątpliwości i zastrzeżeń. W ubezpieczeniowym modelu systemu opieki zdrowotnej każdy ubezpieczony ma ustawowe prawo do finansowania świadczeń, które w systemie prawa mają status świadczeń gwarantowanych, finansowanych ze środków publicznych.

Wprowadzenie regulacji określającej, że świadczenie zdrowotne osoby poszkodowanej w zdarzeniu drogowym jest finansowane z ubezpieczenia OC sprawcy wypadku oznaczałoby całkowitą zmianę systemową. Doszłoby do zmiany podmiotu gwarantującego świadczenia opieki zdrowotnej z podmiotu publicznoprawnego, dysponującego środkami publicznymi, na podmiot prywatnoprawny. Taka zmiana spowodowałaby osłabienie funkcji gwarancyjnej świadczeń opieki zdrowotnej. Ponadto zmiana modelu finansowania opieki zdrowotnej niezbędnej w następstwie zdarzenia drogowego rodziłaby wątpliwości w odniesieniu do źródła finansowania świadczeń zdrowotnych dla sprawcy zdarzenia.

Gdyby przyjąć, że dla kategorii świadczeń zdrowotnych udzielanych w następstwie zdarzeń drogowych źródłem finansowania jest ubezpieczenie OC sprawcy, to praktycznie oznaczałoby to odebranie takiej osobie ustawowo i konstytucyjnie zagwarantowanego prawa do ochrony zdrowia i równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Jeśli chodzi o propozycję, która zmierza do zobowiązania ubezpieczyciela do pokrycia z ubezpieczenia posiadaczy pojazdów wszelkich świadczeń zdrowotnych udzielonych wszystkim uczestnikom zdarzenia, to należy pamiętać, że sprawca szkody jest również uczestnikiem takiego zdarzenia. Natomiast obowiązkowe OC posiadaczy pojazdów nie pokrywa szkód, których doznał sprawca. Na marginesie też chcę dodać, że takie rozszerzenie granic odpowiedzialności ubezpieczyciela oczywiście wiązałoby się z wzrostem wysokości składki ubezpieczeniowej, co też nie jest bez znaczenia, bo wszyscy chcemy płacić te składki jak najmniejsze.

Co do pkt 4, czyli stworzenia regulacji prawnych obligujących ubezpieczyciela do pokrycia z OC sprawcy wszelkich kosztów działania służb biorących udział w ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia w związku z zaistniałym zdarzeniem drogowym – ten postulat również skonsultowaliśmy z ministerstwem spraw wewnętrznych i administracji i chciałabym podkreślić, że środki na realizację tych zadań są pokrywane z budżetu państwa oraz w przypadku funkcjonowania PSP na obszarze powiatu z dotacji celowej budżetu państwa. Proponowane rozwiązanie, polegające właśnie na stworzeniu takich przepisów, mogłoby oznaczać również podniesienie składek dla posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Jeżeli chodzi o pkt 5, czyli stworzenie regulacji prawnych umożliwiających zawarcie w opłacie za wstęp do parku narodowego składki ubezpieczeniowej, z której polisy ubezpieczyciel pokryje wszelkie koszty akcji ratunkowej oraz świadczeń zdrowotnych w związku z zaistniałym wypadkiem lub innym zdarzeniem nagłym wymagającym interwencji w celu ratowania życia i zdrowia ludzkiego, po konsultacji z ministerstwem klimatu pragnę podkreślić, że obowiązujące przepisy o ochronie przyrody zawierają zasady pobierania opłat za wstęp do parku narodowego, zaś parki narodowe partycypują w kosztach związanych z wykonywaniem ratownictwa w górach. Zgodnie z przepisami ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich z opłaty za wstęp do parku narodowego lub na niektóre obszary przekazuje się 15% wpływu, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług za każdy kwartał, podmiotom uprawnionym do wykonywania ratownictwa górskiego na obszarze, na którym znajduje się określony park narodowy, z przeznaczeniem na dofinansowanie zadań w zakresie ratownictwa górskiego. Czyli to źródło finansowania jest uregulowane w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach.

Ministerstwo klimatu poinformowało, że trwają prace legislacyjne w zakresie opracowania nowych regulacji prawnych z zakresu funkcjonowania parków narodowych. W projekcie ustawy o parkach narodowych proponuje się zasadę udostępniania parków, wskazując, że obszar może być udostępniany w sposób, który nie wpłynie negatywnie na przyrodę. W parku narodowym za udostępnianie obszaru parku w celach turystycznych i rekreacyjnych oraz za udostępnianie obiektów w tych celach byłyby pobierane opłaty. Przez opłatę za udostępnienie obszaru parku narodowego rozumie się opłatę za wstęp na obszar tego parku. Zgodnie z projektowaną regulacją do ceny biletu do parku położonego w obszarach górskich doliczana byłaby kwota, propozycja 15% wysokości ceny tego biletu na rzecz organizacji ratownictwa górskiego działających na obszarze danego parku. Rozwiązanie to pozwoliłoby na wsparcie, a tym samym zapewnienie skuteczności działania służb ratowniczych. Czyli w tym zakresie również nie popieramy tego postulatu.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Pan poseł musiał wyjść ze względu na wystąpienie. Natomiast chciałbym dopytać pani dyrektor, bo od dawna myślę, że nas wszystkich bulwersują informacje o osobach w sposób wyjątkowo lekce-

ważący, nonszalancki ruszających w góry i ta ich nonszalancja, lekceważenie wszelkich zasad bezpieczeństwa prowadzi do konieczności interwencji służb i pomocy w szpitalu. Ciągłe stawiamy sobie pytanie, czemu nie można w Polsce wprowadzić rozwiązań, które obowiązują u naszych południowych sąsiadów, czyli że ktoś się ubezpiecza albo po prostu płaci za taką interwencję, zwłaszcza tam, gdzie jest ewidentnie jego przyczynienie się do zaistniałych zdarzeń. Ponieważ czym innym jest oczywiście obciążanie wszystkich opłatą w ramach wstępu do parków narodowych, ale czym innym jednak egzekwowanie odpowiedzialności od tych, którzy tak naprawdę spowodowali wypadek i związane z tym koszty, a przecież to oznacza uszczuplanie środków, które są potrzebne również wielu innym. Czy w tym zakresie trwają jakieś prace? Czy przewidywane są jakieś regulacje, które wprost właśnie obciążałyby osoby winne takich zdarzeń? Poproszę, pani dyrektor.

Dyrektor departamentu MF Katarzyna Przewalska:

Dziękuję bardzo.

Panie przewodniczący, myślę, że najbardziej właściwym podmiotem do odpowiedzi na to pytanie byłby przedstawiciel ministra klimatu i środowiska. Nie wiem, czy ktoś jest obecny. Oczywiście w Ministerstwie Finansów z racji właściwości związanej z instytucjami finansowymi zajmujemy się również obowiązkowymi ubezpieczeniami odpowiedzialności cywilnej. Jednak w ramach właściwości resortów to właściwy resort jest odpowiedzialny za politykę w zakresie kształtowania ewentualnego obowiązku lub niepodlegania obowiązkowi posiadania tego ubezpieczenia przez określone podmioty, a my w ramach Ministerstwa Finansów określamy ewentualny zakres takiego ubezpieczenia, sumy gwarancyjne itd. W związku z tym wprowadzenie pewnych rozwiązań jest domeną właściwego ministerstwa, w tym przypadku środowiska, tak że nie chciałabym się wypowiadać w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jasne, pani dyrektor, oczywiście.

Dyrektor departamentu MF Katarzyna Przewalska:

Tak jak powiedziałam, konsultowaliśmy tę sprawę, wiem, że toczą się prace w resorcie nad pewnymi rozwiązaniami. Miejmy nadzieję, że one spowodują, że takie może nie wprost obowiązkowe ubezpieczenia, ale opłaty pobierane przy korzystaniu z parków narodowych będą zawierały w sobie ten element może ubezpieczenia czy też dodatkowej opłaty na rzecz ratownictwa górskiego, która pozwoli na sfinansowanie ewentualnych działań ratowniczych służb.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Nie jestem ekspertem w tej dziedzinie, więc też wypowiadałam się z pewnymi obawami, ale mam przekonanie, że wprowadzenie tego typu bezpośredniej odpowiedzialności zmobilizowałoby wielu do zadbania o to, w jaki sposób ruszają w góry zwłaszcza i na ile odpowiedzialnie tam się zachowują.

Pani się zgłaszała, bardzo proszę.

Zastępca dyrektora Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Edyta Muszyńska:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Edyta Muszyńska, zastępca dyrektora Departamentu Ochrony Ludności i Zarządzania Kryzysowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora departamentu MSWiA Edyta Muszyńska:

Może nie rozwięję wszelkich wątpliwości, ale powiem tak, że te kwestie powtarzają się niemalże co roku na wstępie sezonu letniego i na wstępie sezonu zimowego. Były też już rozpatrywane na Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki. Systematycznie wracamy do tego tematu i rozważamy, analizujemy, co będzie właściwe. Rozmawialiśmy

w tej sprawie też z organizacjami, które świadczą ratownictwo górskie, czyli z Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym i z Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym. Zawsze mówimy, że trzeba rozważać różne zagadnienia, bo wprowadzenie dodatkowych ubezpieczeń to jest też podrożenie kosztów całych wypraw w góry również dla wycieczek szkolnych, dla ludzi, którzy nie mają poważnych zasobów finansowych, żeby pokryć koszty tych ubezpieczeń.

Po drugie, czy ten obowiązek odpłatności dodatkowej miałby dotyczyć tylko turystów, bo przecież na terenie parków narodowych, na terenie gór chodzą nie tylko turyści, ale również i osoby, które tam pracują, osoby które tam mieszkają, bo i takie również tam się znajdują. Poza tym kto będzie pokrywał koszty w przypadku wypadków śmiertelnych – bo ta pomoc jest świadczona i tutaj – czy spadkobiercy, czy nie. To są różne tematy do rozważenia. Kto będzie wreszcie wyliczał koszty tych usług przeznaczonych do pokrycia przez ubezpieczenia. Kto będzie dochodził obowiązku pokrycia tych kosztów z akcji ratowniczej później. Na końcu takich rozważań zawsze dochodzimy do jednego punktu, że tak naprawdę to konstytucyjny przepis stanowi, że każdy ma prawo do ochrony zdrowia, niezależnie od okoliczności, w jakich to zdrowie uległo uszkodzeniu czy zachwianiu – i władze publiczne powinny zapewniać równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych, też niezależnie od przyczyny, jaka się dokonała.

W związku z tym usankcjonowanie szczególnych, dodatkowych opłat za świadczenie tej specyficznej opieki zdrowotnej czy pomocy udzielanej przez ratowników górskich, którzy tak naprawdę w większości opłacani są z budżetu państwa, mogłoby rodzić uzasadnione wątpliwości w kontekście właśnie pobierania takich opłat od innych osób poszkodowanych czy ratowanych na pozostałym obszarze kraju.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani dyrektor, myślę, że to jest uciekanie od niewygodnego tematu, czyli wprowadzenia dodatkowych opłat. Rozumiem, że nikt nie lubi być tym, który wprowadza takie dodatkowe koszty, ale jeżeli mamy OC właścicieli pojazdów mechanicznych, to znaczy, że jest to grupa, która jest wyodrębniona i musi mieć ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za spowodowanie wypadku. Czyli jeżeli spowoduje wypadek, to z tego jego OC są rozliczane koszty. Ponieważ to nie jest tak, że nikt nie płaci – wszyscy płacimy. Przyznam, że mnie bulwersuje, jak słyszę o kolejnych takich ekstrawagancjach, łącznie z tym, że pod wpływem alkoholu, zupełnie nieprzygotowany do czegoś takiego idzie ten człowiek. I oczywiście nie ma wątpliwości – trzeba mu udzielić pomocy. Tylko osobną kwestią jest, kto powinien za tę pomoc zapłacić. W Czechach czy na Słowacji nie ma wątpliwości, że przyjeżdża służba, udziela pomocy i wystawia rachunek. Oczywiście jest kwestia, jak ten rachunek został tam wyliczony i jak jest egzekwowany. Wydaje mi się, że to jest kwestia, od której nie można uciec, zwłaszcza w kontekście tego, że ktoś się przyczynił swoim lekceważeniem, swoim zaniedbaniem do tego, że powstał wypadek. Myślę, że w końcu dojdziemy do tego problemu, bo jak patrzę na te szpitale tam i to Lotnicze Pogotowie Ratunkowe, to oni też mają ograniczone zasoby. Żeby jednak też przemówić do wyobraźni tym, którzy ciągle uważają, że przecież właśnie i tak uzyskają pomoc, bo jako obywatele mają konstytucyjne prawo do pomocy medycznej. Myślę, że problem jest cały czas.

Oczywiście to nieco wykracza poza petycję, bo to był wprost wniosek, żeby dociążyć bilet wstępu do parku narodowego. To nie jest moim zdaniem, moim osobistym... Ponieważ tam wchodzi wielu turystów zwykłych, którzy nie planują żadnych ekstrawagancji na górskich graniach i są do tego starannie przygotowani. Myślę, że wycieczki dzieciaków są pod opieką, tam są świadomi opiekunowie i oni pewnie zadbają, żeby tym dzieciom nic się nie stało. Natomiast myślę, że wielu tych, którzy powodują ciągle te interwencje, powinno być piętnowanych. Jeżeli kierowca po pijanemu powoduje wypadek, to zaczynają się wszystkie konsekwencje. Nie wolno nam akceptować sytuacji, w której ktoś tak rażąco lekceważy elementarne zasady bezpieczeństwa, a my wszyscy ponosimy tego konsekwencje.

Myślę, że to jest oczywiście kwestia, w związku z którą nie chcemy też na pani dyrektor wywierać presji, bo to gdzie indziej muszą zapaść decyzje i muszą być one przekonująco przedstawione.

Szanowni państwo, pan poseł Wojciechowski rekomenduje przyjęcie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 244 w sprawie zmiany uregulowań dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 250 skierowany do wiceprezesa Rady Ministrów, przewodniczącego Komitetu do Spraw Pożytku Publicznego w sprawie zmiany przepisów ustawy z 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych w odniesieniu do niektórych organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z 24 kwietnia 2004 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Kto z państwa przedstawi? Pan, bardzo prosimy o przedstawienie się i o przedstawienie odpowiedzi.

Zastępca dyrektora Departamentu Społeczeństwa Obywatelskiego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Łukasz Marcisz:

Szanowni państwo, Łukasz Marcisz, zastępca dyrektora Departamentu Społeczeństwa Obywatelskiego w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Odpowiedź, której udzielił przewodniczący Komitetu do Spraw Porządku Publicznego, pan wiceprezes, pan profesor Piotr Gliński, jest też odpowiedzią uzgodnioną z Ministerstwem Finansów, które też w tej sprawie się wypowiedziało.

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, podstawowym założeniem programu pracowniczych planów kapitałowych jest umożliwienie osobom zatrudnionym w Polsce tak naprawdę atrakcyjnego, łatwo dostępnego, taniego sposobu na budowanie prywatnych oszczędności, które są takie fundamentalne – każdy powinien mieć taką możliwość. Te oszczędności mają takie założenie, że przypadają na okres po zakończeniu aktywności zawodowej, w trudnej sytuacji życiowej, te sytuacje są różne. W związku z tym celowo ten krąg podmiotów zatrudniających objętych tym programem, a także osób zatrudnionych, które mogą w nim uczestniczyć, został ustalony tak, aby jak najwięcej osób mogło uczestniczyć w tych pracowniczych planach kapitałowych. Trzeba mieć na uwadze, że każde wyłączenie powoduje też taką krzywdę wobec osób, które nie mogą z tego planu skorzystać, nie mają takiej możliwości.

Budowanie prywatnych oszczędności na okres po zakończeniu aktywności zawodowej jest niezwykle istotne z powodu dokonujących się zmian demograficznych, których skutkiem jest postępujący proces starzenia się społeczeństwa, wzrost liczby osób pobierających świadczenia emerytalne oraz przede wszystkim wydłużający się okres pobierania tych świadczeń. Jest to też skutek tego, że wydłuża się nasz czas życia w społeczeństwie.

Dywersyfikacja źródeł przychodu na emeryturze poprzez uczestnictwo, zaznaczam – dobrowolne uczestnictwo w PPK ma na celu właśnie łagodzenie skutków tego procesu, który powoduje również obciążenie systemu emerytalnego. Należy zwrócić uwagę, że z perspektywy pracownika najbardziej atrakcyjnym aspektem PPK jest finansowe zaangażowanie w program trzech stron. Nie jest to tylko zaangażowanie samego pracodawcy, pracownika, ale też Skarbu Państwa. Co ważne, oszczędności w PPK są prywatną własnością uczestnika, z których mimo ich docelowego przeznaczenia na wypłatę po 60. roku życia może on skorzystać w każdej chwili. Możliwość skorzystania przez uczestnika ze zgromadzonych środków w dowolnym czasie, w tym możliwość wypłaty środków w szczególnych sytuacjach życiowych, o których już wcześniej mówiłem, takich jak na przykład zakup mieszkania, poważna choroba, to niewątpliwym atutem tego programu. W programie PPK uczestniczy w tym momencie ponad 2 mln osób, a wartość aktywów zgromadzonych w PPK to już ponad 8 mld, to już prawie 9 mld zł – są to dane z końca kwietnia.

Przepis art. 13 ustawy z 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, którego uzupełnienia dotyczy petycja, zawiera katalog podmiotów, do których nie

stosuje się ustawy o PPK, a zatem niemających nie tylko obowiązku, ale także możliwości uruchomienia tego programu. Co najważniejsze, taka zmiana oznacza, że wyłączenie stosowania przepisów ustawy o PPK w stosunku do organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z 24 kwietnia 2004 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie spowodowałoby, że podmioty te nie mogłyby uruchomić PPK, nie miałyby w ogóle takiej możliwości. Tym samym ci pracownicy nie mieliby możliwości gromadzenia tych oszczędności w żaden sposób.

Należy pamiętać, że zawarcie umowy o zarządzenie PPK nie wiąże się dla podmiotu zatrudniającego z żadnymi opłatami. Koszt pracodawcy w związku z wprowadzeniem PPK to wpłaty, które finansuje za osoby zatrudnione uczestniczące w programie. Pracodawca może zatem skutecznie wykorzystać PPK oraz stworzyć na jego bazie atrakcyjny benefit pracowniczy. Sfinansowanie przez pracodawcę wpłaty do PPK stanowi dla niego koszty uzyskania przychodów, wpłat tych nie wlicza się także do podstawy wymiaru składek ZUS.

Biorąc powyższe pod uwagę, proponowane rozszerzenie grupy podmiotów wyłączonych spod reżimu ustawy PPK należy ocenić jako dyskryminujące w stosunku do osób zatrudnionych w takich podmiotach, które utraciłyby możliwość budowania swoich prywatnych oszczędności w PPK. Zwróćmy uwagę, że osoby, które są zatrudniane w podmiotach, które miałyby zostać wyłączone z PPK, są również pracownikami, to są pełnoprawne, pracujące osoby, które wykonują swój zawód, które pracują właśnie dla fundacji, dla organizacji pozarządowych. Nie należy stwierdzać, że te osoby nie chciałyby korzystać z tego przywileju, z tej możliwości, że miałyby ją bezpowrotnie stracić. Rozumiemy, że fundacje działają w różny sposób, jednak zwróćmy uwagę, że są osoby, które poświęcają swoje życie właśnie pracy dla fundacji, dla różnego typu organizacji pozarządowych, a takie wyłączenie spowodowałoby, że tę możliwość straciłyby bezpowrotnie.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie.

Petycję referowała pani przewodnicząca Katarzyna Mrzygłocka. Bardzo proszę.

Poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Pan dyrektor w sposób właściwie bardzo dokładny przeczytał odpowiedź, którą otrzymaliśmy. Bardzo dziękuję też za zreflektowanie się, jeżeli chodzi o daty, bo tam występuje rok niestety 2028, a jest 2018. I to samo w odnośniku – w odnośniku też jest rok 2028.

Odpowiedź jest bardzo dokładna i wydaje się, że jest wystarczająca. Pokazuje również, że przychylenie się do petycji powodowałoby jakąś taką dyskryminację pracowników, którzy są zatrudnieni w instytucjach pożytku publicznego. W związku z tym proponuję przyjąć odpowiedź.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czy wobec takiej rekomendacji członkowie Komisji wyrażają sprzeciw? Nie słyszę. Dziękuję bardzo. Odpowiedź zostaje przyjęta. Dziękuję bardzo, panie dyrektorze.

Zastępca dyrektora departamentu KPRM Łukasz Marcisz:

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Przechodzimy do punktu szóstego. Rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie zakazu unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, w którym zostały wytworzone. Bardzo proszę o zabranie głosu panią poseł Małgorzatę Prokop-Paczkowską.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Dzień dobry wszystkim państwu.

Petycję wniósł pan Krzysztof Śnioszek i dotyczy ona ustawy z 2005 r. Pan Krzysztof domaga się zwolnienia z opłat sądowych osób dochodzących roszczeń w zdarzeniach

medycznych. W tej chwili prawo mówi, że osoby domagające się takich roszczeń, jeśli wniosek dotyczy sumy większej niż 20 tys., muszą wnieść opłatę w wysokości 5% wartości roszczenia.

Pan Krzysztof twierdzi, że są to koszty zaporowe, często wynoszące kilkadziesiąt tysięcy złotych. Strona, która pozywa, i tak najczęściej jest już narażona na koszty leczenia osoby, której dotyczył na przykład błąd medyczny, rehabilitacji, opieki nad tą osobą, więc ten wniosek pana Krzysztofa wydaje się zasadny.

Z kolei Biuro Analiz Sejmowych informuje nas, że w obecnym systemie prawnym można domagać się zwolnienia z kosztów sądowych – trzeba złożyć odpowiednie podanie, wykazać, że nie stać nas na takie koszty. Dodatkowo mówi nam też, że pan Krzysztof nie podał żadnych danych, ile osób rezygnuje z roszczeń właśnie z tego powodu, ilu osobom odmówiono takich roszczeń. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu, spełnia też wymogi prawne.

Osobiście o tyle podzielam wniosek pana Krzysztofa Śnioszka, że wnioskodawca nie jest w stanie podać nam danych, ile osób rezygnuje z takiego roszczenia, właśnie z tego względu, że nie stać ich na poniesienie tych kosztów. Moglibyśmy zatem zwrócić się do odpowiedniego ministerstwa, aby dowiedzieć się chociaż, ilu osobom odmówiono zniesienia tej opłaty. Mogłoby to być podstawą do dalszego procedowania tej petycji, bo rzeczywiście niewątpliwie pewna grupa naszych obywateli nie podejmuje takiego roszczenia z tego względu, że obawia się, że będzie musiała ponieść bardzo wysokie koszty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję pani poseł.

Kto z państwa chciałby zabrać głos? Są przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska? Tak, ktoś z państwa?

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Tu środowiska nie, to jest co innego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Właśnie, tu mamy Ministerstwo Klimatu i Środowiska, dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Panie przewodniczący, ale to nie ta petycja.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie?

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

To jest o medycznych, a to jest o kosztach.

Sekretarz Komisji Kamil Micał:

Pani poseł zaczęła od następnej petycji, z punktu ósmego.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Tak, teraz mówimy o tej petycji dotyczącej roszczeń w sprawie...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ósma, a dlaczego nie szósta? Co się stało?

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Zaczęłam mówić widocznie inną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pani przeskoczyła do innej.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

To przepraszam bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

W punkcie szóstym mamy odpady medyczne.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

A ja zaczęłam mówić o tej drugiej w takim układzie. Możemy zamienić czy mam mówić jeszcze raz o tamtej?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To skończmy już ten punkt ósmy, bo zupełnie się pogubiłem, bo to jest punkt kolejny.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Przepraszam, ja mówiłam tak...

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Zaczęliśmy szósty, odpady medyczne.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Czyli zacząć mówić o odpadach medycznych?

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Nie, to już może dokończmy to.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie, to już może nie komplikujemy.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Już może dokończmy tę, bo ta jest krótka, prawda?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

To dokończmy. Pani przedstawiła petycję w sprawie zmiany ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zakresie zwolnienia od kosztów sądowych osób dochodzących roszczeń w sprawach dotyczących zdarzeń medycznych. Tak?

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Tak, o kosztach sądowych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Pan Krzysztof Pater pisze, że BAS w swojej opinii przedstawia dokładnie możliwości, jakie ma strona, by na podstawie indywidualnego wniosku uzyskać takie zwolnienie. Istnieje duże ryzyko, o czym BAS nie wspomina, że w przypadku systemowego zwolnienia wszystkich stron zgłaszających roszczenia w takich sprawach nastąpi ich gwałtowny przyrost, a także że pojawią się postulaty zwolnienia z opłat innych roszczeń, co podważy systemową istotę opłaty sądowej.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Ja się z tym wszystkim zgadzam. Niemniej jednak nie wiemy, ilu osobom odmówiono, właśnie może z tego powodu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czyli jaka jest propozycja pani poseł?

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Taka, żeby zwrócić się do odpowiedniego ministerstwa, czyli do Ministerstwa Sprawiedliwości, z zapytaniem, ilu osobom odmówiono tego zniesienia opłaty właśnie z tych powodów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa w tej sprawie chciałby zabrać głos? Nie widzę. Czy wobec rekomendacji, by wystąpić w sprawie postulatu, tak jak to formułuje pani poseł, do ministra sprawiedliwości z dezyderatem, są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji.

Teraz wracamy zatem do punktu szóstego i proszę o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie nakazu unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, w którym zostały wytworzone.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Petycja została przedłożona przez wojewódzki inspektorat ochrony środowiska ze względu na wniosek, który do nich wpłynął z jednego ze szpitali, który zwrócił się do inspektoratu z prośbą o podjęcie inicjatywy zmiany ustawy o odpadach. Szpital wnioskował o zmianę przepisu zakazującego unieszkodliwianie zakaźnych odpadów medycznych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Spełnia też wymogi formalne.

Przepis zakazujący unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone, stanowi realizację tzw. zasady bliskości, zgodnie z którą określone grupy odpadów powinny być zagospodarowane (w tym unieszkodliwione) najbliżej miejsca ich powstania. Dotyczy to szczególnie odpadów niebezpiecznych.

Od wspomnianego zakazu prawo przewiduje wyjątki. Pierwszy wyjątek jest wtedy, kiedy do miejsca unieszkodliwiania poza województwem jest bliżej. Drugi, kiedy w przypadku braku instalacji w danym województwie trzeba je unieszkodliwić w innym województwie. Dlatego zgodnie z opinią naszego biura petycja nie do końca stwierdza bezsporną potrzebę zmiany prawa. Jest to raczej sprawa indywidualna i chyba szpital nie wykorzystał tutaj wszystkich możliwości. Dlatego podzielam tę decyzję, że petycja jest niezasadna.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy w tej sprawie chcą zabrać głos przedstawiciele Ministerstwa Klimatu i Środowiska? Tak, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska Robert Chciuk:

Dziękuję. Pani przewodniczący, szanowna Komisjo, Robert Chciuk, dyrektor Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska.

Całkowicie podzielamy pogląd przedstawiony w dokumencie Biura Analiz Sejmowych. Chcielibyśmy zwrócić uwagę na jeden ważny szczegół, mianowicie w uzasadnieniach i w dokumentach, które zostały w petycji przedstawione, chcielibyśmy zwrócić uwagę na jeden fakt. Mamy do czynienia z zakaźnymi odpadami medycznymi, które wykazują substancje zawierające żywe mikroorganizmy lub ich toksyny, o których wiadomo lub możemy mieć podstawę przypuszczać, że powodują choroby u człowieka lub u innych żywych organizmów. Natomiast zwiększenie odległości, na które potencjalnie mogłyby one jeździć, czyli odstąpienie od zasady bliskości, w naszym przekonaniu może doprowadzić w konsekwencji do istotnych elementów związanych z niebezpieczeństwem sanitarnym i epidemiologicznym.

Również chciałbym zwrócić uwagę, że obecnie obowiązujące przepisy są zawarte w ustawie o odpadach i są wprost transpozycją art. 16 dyrektywy unijnej.

Jako ministerstwo całkowicie nie planujemy prac i proponujemy, aby po prostu uznać, że ta petycja jest na tę chwilę niezasadna.

Dziękuję.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Może jeszcze dopytam.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę bardzo, pani poseł.

Posel Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Potwierdza pan, że są wyjątki, na przykład na skraju województwa, kiedy można utylizować bliżej?

Dyrektor departamentu MKiŚ Robert Chciuk:

Oczywiście, tak jak pani poseł powiedziała, są wyjątki i te wyjątki wyczerpują w naszym przypadku możliwość dostępności potencjalnych podmiotów do unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie dyrektorze, a czy państwu jest znana sytuacja, której dotyczy petycja?

Dyrektor departamentu MKiŚ Robert Chciuk:

Tak, dokładnie znamy tę sytuację. Ona dotyczy szpitala, w którym – jeżeli mogę mówić szerzej – został ogłoszony przetarg i szacunkowa wartość zamówienia, która była oczywiście konieczna na etapie otwarcia ofert. Złożone zostały dwie oferty. Z ustaleń, które udało się nam poczynić i które są zawarte w petycji, z jednej strony wiemy, że jedna z ofert została odrzucona z przyczyn formalnych. Nie znamy szczegółów tego odrzucenia. Natomiast druga przekraczała około chyba 15–20% szacunkową wartość zamówienia, którą planował szpital przeznaczyć na takie działanie, na taką realizację zamówienia. Trudno nam dochodzić ani nie znamy szczegółów pracy komisji przetargowej, która odrzuciła po prostu ten pierwszy wniosek, mieszczący się w szacunkowej wartości zamówienia. Natomiast niezależnie od tego zwracam uwagę, że też nie znamy zasad ani wyboru, ani potencjalnej odmowy wyboru poza Niemieszczeniem się w szacunkowej wartości zamówienia szpitala, jak rozumiem, tej drugiej oferty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pani poseł, zatem końcowa rekomendacja.

Poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska (Lewica):

Jeszcze raz jestem za odrzuceniem tej petycji. Sprawa wydaje się jednostkowa. Może pana jeszcze też dopytam – czy wcześniej spotkali się państwo z takim przypadkiem? Ponieważ może n przykład istnieje taki proceder, że ci, którzy są na skraju jakiegoś województwa i mają blisko do jakiegoś szpitala, wykorzystują tę sytuację i wtedy te oferty są właśnie takie wysokie.

Dyrektor departamentu MKiŚ Robert Chciuk:

Zasada bliskości jest wprost bezpośrednio związana z możliwym okresem przechowywania i transportu tych zakaźnych odpadów medycznych, rozporządzenie ministra zdrowia jasno to określa. Jak najbardziej zdarzają się sytuacje, w których korzysta się z tych wyjątków i dopuszcza się do udziału w postępowaniu, czyli do składania ofert i potencjalnie podpisania umów – oczywiście o ile jest to w trybie przetargowym – gdy instalacje znajdują się poza województwami.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Zatem rekomendacja, by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Marka Hoka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 15 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych w zakresie umożliwienia diagnostom laboratoryjnym zajmowania stanowiska przewodniczącego zespołu kontroli zakażeń szpitalnych.

Poseł Marek Hok (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest treść, którą pan przewodniczący był uprzejmy przedstawić. Autor petycji wyraża zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję, swoich danych osobowych. Petycja dotyczy, tak jak powiedział pan przewodniczący, zmiany art. 15 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w celu umożliwienia diagnostom laboratoryjnym posiadającym wyższe wykształcenie medyczne, odpowiedni staż pracy oraz specjalizację z mikrobiologii medycznej zajmowania stanowiska przewodniczącego zespołu kontroli zakażeń szpitalnych.

Wnioskodawca opinowanej petycji sformułował żądanie zmiany przepisów prawa o randze ustawowej. Oznacza to, że żądanie mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Petycja spełnia wymogi formalne ustawy o petycjach.

Omawiana petycja ma na celu rozszerzenie kręgu zawodów, których posiadacze mogliby sprawować funkcję przewodniczącego zespołu kontroli zakażeń szpitalnych. Autor petycji argumentuje zmianę tego przepisu brakiem odpowiedniej liczby lekarzy ze specjalizacją z mikrobiologii lekarskiej. Argumentacja ta w konfrontacji z przepisami ustawy i rozporządzenia ministra zdrowia w sprawie kwalifikacji członków zespołu kontroli zakażeń szpitalnych nie uzasadnia w pełni proponowanej zmiany ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Ustawa nie wprowadza bezwzględnego wymogu, aby lekarz będący przewodniczącym zespołu kontroli zakażeń szpitalnych posiadał specjalizację z mikrobiologii lekarskiej. Rozporządzenie ministra zdrowia określiło wymagania, jakie musi spełniać przewodniczący zespołu. Zgodnie z tym przepisem przewodniczący zespołu musi posiadać co najmniej trzyletnie doświadczenie w wykonywaniu zawodu lekarza w szpitalu oraz posiadać tytuł specjalisty lub uzyskać specjalizację pierwszego stopnia w jednej z dziedzin medycyny, to znaczy epidemiologii lub higieny i epidemiologii lub mikrobiologii, lub mikrobiologii lekarskiej, ewentualnie chorób zakaźnych, organizacji ochrony zdrowia lub zdrowia publicznego.

Drugim takim warunkiem jest, że rozpoczął specjalizację w jednej z wymienionych dziedzin lub posiada inną specjalizację oraz co najmniej dwuletnie doświadczenie w pracy w zespole kontroli zakażeń szpitalnych i ukończył kurs specjalistyczny w zakresie epidemiologii szpitalnej, posiada świadectwo jego ukończenia lub jest w trakcie odbywania kursu specjalistycznego w zakresie epidemiologii szpitalnej.

W związku z tym realizacja żądania autora tej petycji byłaby daleko idącą zmianą merytoryczną w zakresie systemu zapobiegania i zwalczania zakażeń szpitalnych uregulowanego w ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń chorób zakaźnych u ludzi, ponieważ nie zawarto przekonujących argumentów takiej zmiany. Obecna regulacja w tym zakresie nie stanowi bariery w możliwości kompletowania składów zespołów kontroli zakażeń szpitalnych i dokonywanie postulowanej zmiany w takich warunkach nie wydaje się celowe. Przepisy zabezpieczają posiadanie w każdym szpitalu zespołu i zasiadanie na czele tego zespołu odpowiedniej osoby – na podstawie zapisów rozporządzenia. W związku z tym moja propozycja jest taka, żeby nie uwzględnić tej petycji i ją oddalić.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan Krzysztof Pater także jednoznacznie potwierdza swoją akceptację dla stanowiska zawartego w opinii BAS i także rekomenduje nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy są uwagi do rekomendacji? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do punktu dziewiątego – projekty dezyderatów.

Szanowni państwo, pierwszy dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie przeciwdziałania wykorzystywaniu cudzej tożsamości do wyludzania środków finansowych. Petycję referował pan poseł Robert Warwas. Pan poseł potwierdza akceptację dla projektu dezyderatu. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny dezyderat to dezyderat do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie możliwości wprowadzenia obowiązku nagrywania i publikowania posiedzeń komisji rady gminy w biuletynie informacji publicznej lub na stronie internetowej gminy. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie zabezpieczenia interesu obywateli mieszkających w zasobach spółdzielni mieszkaniowych w stanie upadłości. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny to dezyderat do ministra finansów w sprawie opodatkowania osób pobierających rentę z tytułu niezdolności do pracy. Referowałem petycję. Potwierdzam, że dezyderat jest zgodny z ustaleniami na posiedzeniu Komisji. Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat do ministra finansów.

Kolejny to dezyderat do prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości wprowadzenia ograniczeń w stosowaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Czy są uwagi do dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

Kolejny to dezyderat do ministra rodziny i polityki społecznej w sprawie możliwości wprowadzenia świadczenia pieniężnego dla małżeństw z długoletnim stażem. Petycję referowała pani przewodnicząca Urszula Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo.

Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

Ostatni dezyderat to dezyderat do ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie art. 2 ust. 2 ustawy z 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Czy są uwagi do projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła dezyderat.

W kolejnym punkcie mamy opinię dla ministra klimatu i środowiska w sprawie zmiany art. 31a ust. 1 ustawy z 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska. Petycję referowała pani poseł Anita Kucharska-Dziedzic. Czy są uwagi do opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, że Komisja przyjęła opinię dla ministra klimatu i środowiska.

Szanowni państwo, na koniec tylko krótkie informacje o stanie prac naszej Komisji, z czego możemy być – uważam – dumni. Otóż w tej kadencji rozpatrzyliśmy 643 petycje plus 3 dzisiaj. Uchwaliliśmy 269 dezyderatów do poprzedniego posiedzenia Komisji plus 7 dzisiaj. Uchwaliliśmy 20 opinii, łącznie z dzisiejszą. Rozpatrzyliśmy 216 odpowiedzi na dezyderaty. Do pani marszałek Sejmu przekazaliśmy 30 projektów ustaw. Natomiast nad 9 projektami trwają prace.

Pan sekretarz coś chciał skorygować? Pan sekretarz przygotował tutaj tajne notatki, ale rzeczywiście, jak widać, pozostawiał pułapki, że nie we wszystkim byłem w stanie tak szybko się zorientować. Myślę, że jeżeli ktoś miałby uwagi i pytania, to pan sekretarz na pewno chętnie udzieli wyjaśnień.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Bardzo dziękuję. W związku z tym, że to jest ostatnie lipcowe posiedzenie, życzę odpoczynku i nabrania nowych sił tak potrzebnych w przyszłej naszej pracy. Dziękuję.

Zamykam posiedzenie Komisji.